

c. 799

Haec vero scientes et optime intelligentes, carissimi fratres, nil sordidum in vestra remaneat conscientia, sive de carnis fragilitate contractum, sive de spiritus inquietudine infectum, ut dignam in cordibus vestris Spiritus sanctus sibi inveniat habitationem. Nullam malignus hostis in vestra bona conversatione inveniat suae malitiae partem; nec aditum, quem quaerit, repperiat vestris in cordibus, sed omni custodia animas vestras confirmate in caritatis munimine, in tutela oboedientiae, in muro humilitatis, in castitatis observatione, in sanctae pacis coniunctione. Viriliter pugnate contra antiquum hostem, et communibus^a manibus debellate eum, qui rugiens circuit quaerens, quem devoret. Portate in frontibus vexillum crucis, et in cordibus caritatis munimenta et catholicae fidei firmamentum. Spe firma vosmetipsos erigite ad Deum, et nihil contra vestram valet unanimitatem illius insidiosa calliditas. Magis humili mente senioribus vestris oboedire parati^b, quam murmurationis vitio diiudicare, quicquid^c vobis iniungatur operis. Vovistis vos Deo servire paternisque regi consiliis. Nolite vosmetipsos super rectores exaltare vestros nec eorum iudicare acta vel consilia; sed contenti tantummodo estote eorum iudicio, quid agatis, regularisque^d vitae praeceptis, in quibus maxime humilitas oboediendi cum caritate praecipitur. Horae vero vestrae omnes animabus vestris utiles inveniantur, vel in opere manuum vel in lectionis studio vel in orationis gratia. Oret operarius corde, ut duplici mercede dignus habeatur: similiter^e in refectioe corporis anima reficiatur in gratiarum actione Deo; vel si corpus labore afficiatur^f, mens compunctione confirmetur. Sic vero armatum monachum duplici suffragio nil antiquus hostis nocere poterit, qui quaerit per vagationem mentis mercedem minuere laborantis.

Ego vero, saeculi tempestatibus turbatus, casso multis in locis labore desudavi, sed modo quasi naufragus, Deo miserante, ad portum deiectus quietis, in quo me fessum et vulneratum iacentem¹ deprecor sanctarum assiduitate orationum vestrae unanimitatis auxiliari, ut quandoque ad florentia virtutum rura pervenire merear, et bona securitate illi soli servire, in quo solo est totius spes salutis; sine quo nec cadens resurgere, nec bene stans firmo gradu stare poterit.

Misi munuscula parva dilectioni vestrae, sed Deo teste non parva caritate, quantum in pectore peccatoris eius igniculus scintillare valet. Tametsi^g Deus mihi vobiscum in sanctitate vitae stare necdum dedisset, tamen piissima illius gratia vestram veraciter corde meo infudit caritatem; optans atque humiliter deprecans, quatenus per vestras sanctissimas orationes munus voluntatis meae Deo acceptabile esse eiusque donum in anima mea recipere dignetur, qui gratiam pro gratia dare solet; de cuius plenitudine accepimus, quicquid boni habere videremur^h. Illius sit semper caritas in corde, laus in ore, et inⁱ opere bono signum perfectae dilectionis.

Plurima vestrae beatitudini^k scribere desideravi, sed, nuntio tribulationis consternatus², haec pauca dictavi. In qua vero tribulatione vos viriliter agere et constanti esse animo obsecro, scientes, quod Deus numquam deserit sperantes in se. Et si qualibet tribulatione cogente locum¹ mutari^m necesse sit, numquam regularis vitae observatio mutetur, nec tribulatio corporis animi fatiget constantiam. Noxⁿ et dies vices suas peragunt. Maris tempestas serenitatis tranquillitate mitigatur, nec

^a) communis *H*, corr. -ibus *T**. ^b) sitis addidit *J*. ^c) quid *H*. ^d) regularesque *T**. ^e) simul et scripsit *J*. pro similiter *H*, *T**. ^f) afficiat *T**. ^g) Tamen si *H*, *T**. ^h) corr. in videmur *T**. ⁱ) om. *T**. ^k) beatitudinis s. eraso *T**. ¹) locus *H*. ^m) mutare *T**. ⁿ) Uox *T**.

1) *Alcvinus haec certe scripsit in monasterio S. Martini et fortasse eo tempore, quo se ab omnibus saecularibus rebus penitus iam receperat.* 2) *Quaenam fuerit haec tribulatio nos fugit. FROB.* 3) *Cf. p. 152 n. 3, infra epp. 232. 279; Alcvinus versus ad Higbaldum de clude Lindisfarn. monast. v. 1—26 (Poet. Carol. I, 229).*